

En uhellig alliance

Denne Pakke 5 handler om SKAT's og Kammeradvokatens alliance med de autoriserede distributører i it-branchen.

Alliancen var uhellig, fordi distributørerne er i konkurrence med brokerne, som min virksomhed Comitel International A/S var en del af. Og det var mig, Boris Frederiksen ønskede at skyde på.

It-brugerne forsynes gennem et *primærmarked* og et *sekundærmarked*.

Primærmarkedet forsyner slutbrugerne ved, at producenten leverer til autoriserede distributører, som leverer videre til autoriserede forhandlere.

Sekundærmarkedet forsyner de samme slutbrugere ved, at en aktør på primærmarkedet på et tidspunkt bryder primærmarkeds-kæden og sælger til et uautoriseret mellemlid i form af en *parallelimportør* (en *broker*), som så sender varerne videre uden om de officielle kanaler. Parallelimportøren leverer i modsætning til distributørerne kun selve varerne og ikke tilknyttede serviceydelser. Selvom distributørerne bekæmper sekundærmarkedet for at bevare kontrol og markedsopdeling, handler både primærmarkedets producenter, distributører og forhandlere samt slutbrugerne med sekundærmarkedsaktører fra tid til anden, da sekundærmarkedet bl.a. giver forsyningsikkerhed og priskonkurrence.

På markeder, der forsynes af både autoriserede distributører og parallelimportører, er der en stærk og vedvarende konflikt imellem de to.

Comitel har et bredt forretningsmæssigt grundlag og havde i 2003-2004 på forskellige områder aktiviteter som både autoriseret distributør, parallelimportør/broker og producent af mange typer af it- og telerelaterede produkter. De handler, som den trojanske hest i Comitel misbrugte selskabet til at indgå med Gul Feber-svindlerne, var brokerhandler på sekundærmarkedet for it-varer.

Under Kølendorf-sagen fremsatte Boris Frederiksen en række urigtige oplysninger og synspunkter, som tydede på, at SKAT og Kammeradvokaten havde indgået en usaglig alliance med distributørerne. Det benægtede Boris Frederiksen. Han oplyste til retten, at der ikke fandtes noget materiale om en sådan alliance.

Men det var usandt.

Pakke 5 handler om, hvordan SKAT på bizar vis lod distributørerne bestemme, hvordan SKAT skulle vurdere de konkurrenter, som distributørerne af et godt hjerte foragtede. Pakken handler om, hvordan Boris Frederiksen misbrugte it-brancheforeningen i et forsøg på at tilsværte mig. Og den handler om, hvordan Boris Frederiksen gentagne gange har forsynet retten eller SKAT eller dem begge med usande oplysninger om sin alliance med distributørerne.

Bemærk: Af den dokumentation, som nu offentliggøres på UnfairModpart.dk i denne og andre dokumentationspakker, fremgår – ud over de punkter, som dokumentationspakkerne handler om – en række andre eksempler på Kammeradvokatens skyld på alt-taktik. At et punkt ikke berøres nærmere, er ikke ensbetydende med, at jeg på dette punkt har anerkendt eller anerkender SKATs og Kammeradvokatens synspunkter, tværtimod. Når visse punkter ikke berøres nærmere, skyldes det hensynet til dokumentationens omfang samt det forhold, at en redegørelse for rent retlige forhold nemt vil få karakter af efterprocedure. Både Østre Landsret og Højesteret har allerede blankt underkendt SKATs og Kammeradvokatens synspunkter.

SKAT og de autoriserede distributører

1. For at illustrere, hvordan distributørerne ser på parallelimportørerne/brokerne i den danske it-brancher, starter pakken med Distributørudvalgets ”etiske retningslinjer” fra **september 2004**. Distributørudvalget var et udvalg under it-brancheforeningen. Comitel var medlem af brancheforeningen. Jeg selv havde tidligere været formand for Leverandørforeningen for Radio- og Telekommunikation, der nu var en del af it-brancheforeningen, og jeg var herefter medlem af it-brancheforeningens hovedbestyrelse.

I sine ”etiske retningslinjer” skrev Distributørudvalget bl.a.:

”Alle medlemmer af distributørudvalget skal overholde garantien, som dog ikke er specielt vidtrækkende, men har karakter af **en grunddefinition af, hvad en seriøs it-distributør egentlig er for en størrelse.**

Et af punkterne hedder således »at **vores kunder er forhandlere**«. Herved udgrænser man sig i forhold til de virksomheder, som både sælger til slutkunder og til forhandlere.

...

Endvidere forpligter medlemmerne sig til **kun at købe produkter direkte hos producenten eller via en kanal anerkendt af producenten. Her slås der ned på ikke-autoriseret distribution**, som er forholdsvis udbredt i branchen, og på **egentlig parallelimport**.

Desuden skal medlemmer love, at alle afgivne varegarantier som minimum svarer til producentens, og at der skiltes synligt med medlemskabet af IT-Brancheforeningens Distributørudvalg i virksomhedens materiale.”

Dokumentation:

- [Pressemeddelelse og artikel i Computerworld den 9. september 2004](#)

Distributørerne dømte altså her *alle* parallelimportører og brokere ude som *uetiske*, når de udsatte distributørerne for konkurrence. Ud over at markedsføre de ”etiske retningslinjer” i pressen, offentliggjorde Distributørudvalget dem også på udvalgets underside på brancheforeningens hjemmeside.

Retningslinjerne var imidlertid udstedt i strid med Distributørudvalgets mandat og uden foreningens hovedbestyrelses vidende. På grund af angrebet på (lovlige) parallelimportører var det også meget muligt, at indholdet af dem var ulovligt. Brancheforeningen pålagde derfor udvalget at fjerne retningslinjerne fra hjemmesiden og annullere dem.

2. Som man kan se, er det ikke en overdrivelse at sige, at der i Danmark bestod et noget anspændt forhold mellem de autoriserede distributører og brokerne: For så vidt angår distributørernes syn på brokerne, så var det distributørernes opfattelse, at deres konkurrenters, brokernes, forretningsgrundlag var grundlæggende uetisk. Samtidig var (og er) der i distributørbranchen en voldsom konkurrencesituation, hvilket kun kan have gjort distributørernes behov for ”uetisk” konkurrence fra brokernes side endnu mindre.

Hele denne polemik om forholdet mellem distributørerne og brokerne burde ikke være relevant for Kølendorf-sagen, da det intet har med sagen at gøre.

Men forholdet blev relevant.

Det er helt normalt for at kunne vurdere, om en virksomhed er blevet drevet forsvarligt eller uforsvarligt, at det klarlægges, hvordan andre virksomheder i den pågældende branche og på det pågældende marked normalt agerer.

Virksomheder er forskellige, og man kan ikke bare plote enhver virksomhed ind i et forud fastlagt skema, men det siger sig selv, at det har væsentlig betydning, om en given adfærd har været i overensstemmelse eller i strid med branche- og markedsstandarder. Det siger også sig selv, at det i den forbindelse er bydende nødvendigt, at den pågældende branche og det pågældende marked *afgrænses rigtigt*. Distributører agerer i distributørbranchen på primærmarkedet, mens brokere og parallelimportører agerer i brokerbranchen på sekundærmarkedet.

Der er således tale om forskellige brancher og forskellige markeder, og **allerede derfor er branche- og markedsstandarder for distributører uanvendelige som målestok for en broker-virksomhed.**

Kunne man forestille sig, at Lægemiddelstyrelsen vurderede, om en (lovlig) parallelimportør af medicin uden om medicinalfirmaernes stramme prisstyring har handlet korrekt eller kritisabelt, ved at spørge Pfizers autoriserede distributører, hvad de synes? Kunne man forestille sig, at en (lovlig) parallelimportør af biler til udlandet fra Danmark, hvor biler uden afgift er relativt billige på grund af de høje afgifter, blev vurderet ved at spørge BMW's autoriserede distributører i det andet land, hvad de synes?

3. Den 6. december 2004 havde SKAT sendt sin agterskrivelse til Comitel vedrørende de handler i november 2003 – marts 2004, som den trojanske hest i Comitel havde misbrugt selskabet til at indgå med selskabet Solid Trading i Gul Feber-sagskomplekset (se [Pakke 1](#), [Pakke 2](#) og [Pakke 3](#) for baggrund og sammenhæng). I januar 2005 havde Comitel sendt sit svar til SKAT.

Kammeradvokaten havde allerede siden starten af 2004 været involveret i Gul Feber-arbejdet (i forbindelse med betalingsstandsningen og den senere konkurs for missing traderen Network Trading) og havde siden marts 2004 haft fast sæde i myndighedernes Gul Feber-aktionsgruppe, der i mere faste rammer fulgte Gul Feber-svindlen, mens den udspillede sig.

SKAT havde således inddraget Boris Frederiksen fra Kammeradvokaten i momssagen mod Comitel, og efter modtagelsen af Comitels svar i januar 2005 skrev Kammeradvokaten den **15. februar 2005** et notat med titlen ”NOTAT om Comitel koncernens svar af 31. januar 2005”.

Notatet indeholder en række spørgsmål, som Kammeradvokaten stiller til sig selv og til SKAT med henblik på at få forstand på netop den *branche* og det *marked*, som Comitels brokervirksomhed agerede i og på. Notatet er skrevet af Boris Frederiksen ("BOR") og en "HOL".

Af notatet fremgår bl.a.:

"Er det muligt at indhente nærmere oplysninger om **markedet for CPU'ere og andre computerkomponenter** ?

Kan det herunder klarlægges, hvor stor **eksporten og importen til Danmark og EU** var i perioden ?

Kan det klarlægges, **hvilke virksomheder der ellers har eksporteret CPU'ere og andre computerkomponenter til Fjernøsten fra Danmark og fra EU** ?

Er det sædvanligt at eksportere CPU'ere og andre computerkomponenter til Fjernøsten ? I givet fald **i hvilket omfang** og hvor stor en andel heraf udgjorde Comitel ?

Kan der indhentes oplysninger om, **hvorledes handelen sædvanligvis i øvrigt foregår** ?

Kan **handelsvejene og herunder de endelige slutbrugere** nærmere klarlægges ?"

Dokumentation:

- [Kammeradvokatens notat af 15. februar 2005](#)

Det er sådan set fornuftige spørgsmål, Kammeradvokaten her stiller, og det er sådan set ikke urimeligt, at SKAT og Kammeradvokaten ikke i forvejen kender svarene. Man kan se, at det i notatet er påført med håndskrift, at opgaven med at besvare spørgsmålene blev fordelt til SKAT ("Reino" er Reino Nielsen, SKAT, som var medlem af Gul Feber-aktionsgruppen).

Samtidig er det dog, som nævnt og egentlig ganske selvindlysende, helt afgørende, at det er den *rigtige* branche og det *rigtige* marked, der så bliver undersøgt.

4. På et tidspunkt efter Distributørudvalgets udstedelse af de etiske retningslinjer i september 2004, og inden it-brancheforeningen opdagede bommertten, fandt SKAT og distributørerne hinanden. Den **23. marts 2005**, dvs. en måneds tid efter Kammeradvokatens notat med spørgsmålene, kunne følgende læses i Computerworld:

”Brokere i dobbelt-ild

Broker-branchen under et er formentlig gennemsyret af momssvindl, mener både ToldSkat og IT Brancheforeningens distributørudvalg. Nu vil parterne i fællesskab rette skytset mod aktørerne på det grå marked [”det grå marked” er en anden betegnelse for sekundærmarkedet/brokermarkedet].

Brokere må i fremtiden løbe en højere risiko for at blive hængt op på de momskaruseller, som flourer på det grå marked for pc-komponenter og mobiltelefoner. Det er konsekvensen af et samarbejde mellem ToldSkat og It Brancheforeningens distributørudvalg, som blev indledt i forrige uge.

»En uhyggelig stor del af de pc-komponenter, der sendes rundt på det grå marked i Europa, er slet ikke tiltænkt slutkunder, men er udelukkende i cirkulation for at der kan laves momskaruseller,« siger **distributørudvalgets formand, Ole Eklund.**

Han kan fremover komme til at levere effektivt skyts til ToldSkats indsats mod karruselsvindl.

Det bliver nemlig distributørudvalgets vurdering af, hvad der er »almindelig praksis« for en distributør, der bliver præmisserne i ToldSkats håndtering af brokere, der mistænkes for karruselsvindl.”

Dokumentation:

- [Computerworld den 23. marts 2005](#)

Det siger sig selv, at ”almindelig praksis” for en distributør ikke er det samme som ”almindelig praksis” for en broker/parallelimportør.

Derudover er det jo hovedløst at tro, at man fra en person kan få en uvildig vurdering af en anden persons adfærd, hvis den første person allerede forlods har meldt ud, at han anser den anden for at være en uetisk svindler.

Ikke desto mindre indgik SKAT her – helt åbent – en alliance med distributørerne om, at distributørerne skulle bestemme, hvordan SKAT skulle vurdere distributørernes værste konkurrenter.

5. En lille uges tid senere, den **28. marts 2005**, sender Distributørudvalgets formand, Ole Eklund, en e-mail til Martin Vollmer hos SKAT (Martin Vollmer var også medlem af Gul Feberaktionsgruppen og var, så vidt jeg ved, chef i ToldSkat København, og han er hovedunderskriver på SKATs afgørelse over for Comitel om nægtelse af momsrefusion):

”Re: SV: Spørgsmål til IT-branchen

...

[Martin Vollmers spørgsmål] Er det normalt, at IT virksomheder fra det danske marked eksporterer CPU’ere og andre elektroniske komponenter til Hong Kong/Singapore?

[Ole Eklunds svar] Nej, det er **ikke normalt for IT distributører**

[Martin Vollmers spørgsmål] Hvordan køber ”almindelige” danske IT virksomheder deres varer? - og hvordan videresælges de? Er det officielle distributionskanaler almindelige IT virksomheder anvender?

[Ole Eklunds svar] Normalt købes varerne direkte af producenten og videresalg sker direkte til forskellige typer forhandlere, der handler direkte med virksomheder og private forbrugere

[Martin Vollmers spørgsmål] Hvor mange leverandør-led handler branchens medlemmer normalt varerne igennem inden varerne når en endelig forbruger i Danmark?

[Ole Eklunds svar] **Producent – distributør – forhandler – forbruger**

[Martin Vollmers spørgsmål] Er det ”normalt” udelukkende at indkøbe varer fra et andet EU-land og videresælge til en køber i et andet EU-land?

[Ole Eklunds svar] Nej det er det ikke”

Dokumentation:

- [E-mail af 28. marts 2005 fra Ole Eklund til Martin Vollmer](#)

Her kan vi se, at Ole Eklund og SKAT korresponderer om netop de spørgsmål, som blev stillet i Kammeradvokatens notat, og som SKAT havde fået til opgave at besvare.

Vi kan også se, at i stedet for at korrespondere om, hvordan *brokere* agerer på *sekundærmarkedet/brokermarkedet*, så afdækker korrespondancen, fuldstændig ubrugeligt for sagen, hvordan *distributører* agerer på *primærmarkedet*. Ole Eklunds svar er 100 % korrekt, men handler således om noget irrelevant.

I øvrigt kan man af e-mailens emne ”Re: SV:” se, at e-mailen følger efter minimum to tidligere e-mails i korrespondancen. Vi ved ikke, hvad den tidligere korrespondance indeholder, eftersom Boris Frederiksen på forespørgsel – usandt, se nedenfor under punkt 11 – benægtede, at e-mailen af 28. marts 2005 overhovedet fandtes.

I overensstemmelse med den ubrugelige korrespondance fremførte Kammeradvokaten i min sag så den ene svada efter den anden om, hvor usædvanligt og mistænkeligt det var, at Comitels brokervirksomhed havde ageret på en måde, der ikke svarede til distributørernes.

Kammeradvokaten benægtede, at Kammeradvokaten havde hentet nogen del af sagsgrundlaget hos brokernes konkurrenter, de autoriserede distributører. Det vender jeg tilbage til.

Det var usandt, og det var en usandhed, der ville være forblevet begravet, hvis ikke Boris Frederiksens vilje til at give retten usande oplysninger mod bedre vidende var blevet udstillet af Kammeradvokatens egen klient, SKAT, ved en aktindsigt her i 2016. (Det *kan* selvfølgelig være, at Kammeradvokaten ikke har givet retten, men sin egen klient usande oplysninger, skal det retfærdigvis siges.)

Kammeradvokaten misbruger it-brancheforeningen

6. Den 25. november 2013 oplyste Kammeradvokaten følgende til retten:

”Sagsøgtes udtræden af brancheforeningen

...

... **brancheforeningsmedlemmer ... Fra brancheforeningens side ... fandt man det fra brancheforeningens side uetisk ...**

...

Af Distributørudvalgets indstilling til hovedbestyrelsen fremgår følgende (bilag 83):

*”... Peer Kølendorf, på trods af at han **ikke har gjort noget ulovligt** ...”*

... Distributørudvalget, der som bekendt bestod af branchekyndige folk ...

Uanset at sagsøgte gentagne gange under skriftvekslingen har anført, at sagsøgers *”grundlæggende forståelse af brokermarkedets rolle og funktion desværre (fortsat) er mangelfuld”*, jf. bl.a. processkrift G, side 44, kan det med henvisning til omtalte indstilling konstateres, at **sagsøgers kritik af sagsøgtes tilrettelæggelse af driften i Comitel International A/S i vidt omfang er sammenfaldende med brancheforeningens opfattelse.”**

Dokumentation:

- [SKATs processkrift 6 af 25. november 2013](#)

Baggrunden herfor var, at Distributørudvalget i 2008 indstillede til it-brancheforeningens forretningsudvalg og hovedbestyrelse, at jeg blev ekskluderet fra foreningen, hvis jeg ikke frivilligt veg mit sæde i hovedbestyrelsen.

Boris Frederiksen oplyste her til retten, at jeg trådte ud af brancheforeningen, fordi foreningen fandt min og Comitels ageren i strid med god brancheskik, uanset at jeg ikke havde gjort noget ulovligt.

7. Hvad Boris Frederiksen ”glemte” at nævne, var, at Kammeradvokatens beretning er fordrejet, vildledende og urigtig.

Det var *ikke* it-brancheforeningen, der havde noget at udsætte. Det var de autoriserede distributører, der på usaglig vis forsøgte at presse en konkurrent ud – og en længere historik med små og større konflikter har utvivlsomt spillet ind. Af denne grund har jeg heller ikke citeret Distributørudvalgets indstilling, som nærmest er krænkende. (Jeg har dog ikke noget at skjule, så den kan ses i dokumentationen. Dog bør det nævnes, at Distributørudvalgets påstand om, at SKAT flere gange havde henstillet til virksomhederne at holde sig fra brokermarkedet, er direkte usand. I [Pakke 4](#) kan man se, præcis hvad det var, SKAT rådede virksomhederne til, nemlig at samarbejde med SKAT imod momskaruseller, hvilket var netop dette, jeg og Comitel gjorde gennem mange år. Af vidneforklaringen for Østre Landsret af Kim Østrup, daværende hovedbestyrelsesmedlem i it-brancheforeningen, fremgår det da også, at hovedbestyrelsen spurgte ind til dette punkt, som viste sig ufunderet og udokumenteret.)

Jeg udtrådte *ikke* af brancheforeningen som følge af distributørernes forsøg på at presse mig ud. Foreningens hovedbestyrelse afviste enstemmigt, bortset fra Distributørudvalgets medlem, indstillingen som grundløs.

I sine oplysninger til retten tog Boris Frederiksen således uden at blinke brokernes arvefjenders angreb til indtægt for hele brancheforeningens holdning. Og Boris Frederiksen foregav uden videre over for retten, at brancheforeningen var enig med Kammeradvokaten, selv om der i virkeligheden var tale om, at distributørerne var enige med Kammeradvokaten i det formastelige i, at brokerne ikke agerede, som distributørerne syntes, at de skulle.

Af referatet af it-brancheforeningens hovedbestyrelsesmøde den **28. februar 2008** - som Kammeradvokaten ikke havde hverken omtalt eller udleveret - fremgår:

”Indstilling fra Distributørudvalget vedr. Peer Kølendorfs medlemskab af ITB

ITBs hovedbestyrelse beslutter, at **Distributørudvalgets indstilling afvises**, dvs. at Comitel, og dermed **Peer Kølendorf, ikke ekskluderes**.

Hovedbestyrelsen lægger i den forbindelse vægt på:

- At der **ikke** har været rejst nogen **sigtelse** eller foreligger nogen **domfældelse** af selskaberne Comitel og dets datterselskab Comitel International for adfærd, der er i strid med ITB's etiske retningslinier, hovedregel 1, om **god brancheskik**, ligesom der ikke er rejst nogen sigtelse eller foreligger nogen domfældelse af Peer Kølendorf for sådanne forhold.

- At der **ikke** er påpeget **nogen konkret adfærd** fra selskaberne Comitel og dets datterselskab Comitel International, eller fra personen Peer Kølendorfs side, der udgør en overtrædelse af ITB's etiske retningslinier, hovedregel 1, om **god brancheskik**. Peer Kølendorf har tværtimod vidnet for anklagemyndigheden mod eks-direktør [den trojanske hest i Comitel] fra Comitel international i den personlige straffesag mod denne.”

Dokumentation:

- [Referat af it-brancheforeningens hovedbestyrelsesmøde den 28. februar 2008](#)

8. To af it-brancheforeningens hovedbestyrelsesmedlemmer, der havde været med til behandlingen af min sag, Kim Østrup og Peter Grøndahl, fandt først Distributørudvalgets og nu Kammeradvokatens fremfærd så problematisk, at de i **marts 2014** afgav en fælles erklæring til Østre Landsret:

”4. Distributørudvalget repræsenterede distributører og var et ud af ca. 10 udvalg i foreningen.

Distributører og brokere er i konkurrence med hinanden, og Distributørudvalget havde tidligere forsøgt at begrænse konkurrencen fra brokerne, herunder ved at udstede et sæt ”etiske retningslinjer”, som udvalget bl.a. offentliggjorde på sin del af brancheforeningens hjemmeside. Brokerne opfyldte ikke disse ”etiske retningslinjer”, da retningslinjerne forudsatte ”indkøb direkte hos producenter eller via en af producenter anerkendt kanal” og i øvrigt kun at sælge originalprodukter. Disse retningslinjer var stærkt konkurrencebegrænsende og illustrerer en betydelig indbygget konflikt mellem distributører, der handler med ”originale” komponenter og kun køber hos producenter, og brokere, der har en helt anden forretningsmodel. Distributørudvalgets etiske retningslinjer

var ikke udstedt af IT-Branchen eller sanktioneret af brancheforeningen. Alene foreningens Hovedbestyrelse kan udstede etiske retningslinjer for foreningens medlemmer.

Alligevel søgte Distributørudvalget at ekskludere Peer Kølendorf ud fra disse etiske retningslinjer.

Da denne eksklusionssag og Distributørudvalgets retningslinjer kom til Forretningsudvalgets kendskab, blev sagen afvist allerede med den begrundelse, at retningslinjerne, som udvalget støttede sagen på, aldrig havde været i kraft i foreningen. Distributørudvalgets etiske retningslinjer blev slettet fra hjemmesiden.

5. Distributørudvalget søgte herefter at tvinge Peer Kølendorf fra sit hverv som hovedbestyrelsesmedlem i IT-Branchen, med henvisning til [den trojanske hest i Comitels] medvirken i Gul Feber-sagskomplekset. Da dette ikke var muligt i henhold til foreningens vedtægter, rejste udvalget i stedet eksklusionssag, nu støttet på det faktisk eksisterende regelgrundlag for foreningen, således at **spørgsmålet grundlæggende var, om Peer Kølendorf i relation til Gul Feber-sagen havde handlet i strid med god brancheskik.**

6. Forinden Hovedbestyrelsens behandling af Distributørudvalgets eksklusionsindstilling **havde Forretningsudvalget indstillet, at sagen blev afvist.**

Hovedbestyrelsen afviste Distributørudvalgets indstilling med alle stemmer, bortset fra Distributørudvalgets medlems. I referatet af mødet lægges der vægt på [et resume af referatets begrundelse]

Derudover **havde Forretningsudvalget i sin vurdering lagt vægt på,** ”at det ikke i sig selv kan anses for en overtrædelse af god brancheskik, at en virksomhed befinder sig på markedet for parallelimport/brokervirksomhed med køb og salg af mobil- og it-komponenter. **Parallelimport er lovlig virksomhed.**”

På hovedbestyrelsesmødet spurgte Hovedbestyrelsen flere gange Distributørudvalgets repræsentant om, hvad Peer Kølendorf burde have gjort, uden at få antydning af et svar.

Flere hovedbestyrelsesmedlemmer undrede sig over, at sagen overhovedet var bragt frem til Hovedbestyrelsen på trods af Forretningsudvalgets indstilling om afvisning, og uden at der var nogen reelle argumenter. Dette understøttede formodninger om, at der var andre grunde bag Distributørudvalgets eksklusionsindstilling, f.eks. personlige uoverensstemmelser, konkurrencesituationen på distributionsmarkedet eller den debat, som distributørerne havde kørt i computer-medierne.

7. En brancheforening skal balancere forskellige medlemsinteresser, men i denne sag var afgørelsen meget klar. Det vanskelige var at håndtere sagen på en sådan måde, at medlemmerne i Distributørudvalget ikke meldte sig ud og dannede deres egen forening. Derfor blev kommunikationen omkring sagen meget afdæmpet, selvom Distributørudvalget fra starten havde søgt at bygge en sag op mod Peer Kølendorf på et grundlag, der i alle henseender var tvivlsomt, og som bl.a. omfattede indblanding af SKAT og anvendelse af pressen.”

Dokumentation:

- [Erklæring af 7. og 9. marts 2014 fra Kim Østrup og Peter Grøndahl](#)

9. Det er betegnende for sagen, at der i en sag, hvor Kammeradvokaten på vegne af staten havde sagsøgt en privat borger for 144 mio. kr. plus renter, endte med at foreligge 4 branchekyndige bidrag:

- Et sagkyndigt responsum fra mig på vegne af Det Danske Handelskammer og en sagkyndig vidneforklaring fra mig i Østre Landsret om brokermarkedet og brokerhandel.
- To rapporter fra henholdsvis Hewlett-Packards forskningsenhed og KPMG om sekundærmarkedet og dets aktører, som mine advokater fremlagde.
- It-brancheforeningens afgørelse fra 2008 om, at jeg og Comitel ikke har handlet i strid med god brancheskik.

På intet tidspunkt var Boris Frederiksen under sagen interesseret i at få tilført sagen oplysninger om branche- og markedspraksis, der kunne sammenholdes med Kammeradvokatens påstande og

postulater om, hvor usædvanlige og mistænkelige Comitels forhold var. Da mange forhold blev belyst ved HP's og KMPG's rapporter, skete der det, at Boris Frederiksen fuldstændig uanfægtet fastholdt sine forkerte påstande og postulater. F.eks. er det (selvfølgelig) ikke sædvanlig praksis for en mellemandler på sekundærmarkedet, hvis opgave det er at flytte varer hurtigt, at bruge dagevis på at pakke hver enkelt vare ud og funktionsteste dem, idet virkeligheden er, at forseglede varer skal leveres forseglet, og at et vareparti skal sendes videre inden for få timer. At dette fremgik af rapporterne, og i øvrigt siger sig selv, fik på ingen måde Boris Frederiksen til at overveje, om det nu også var rigtigt, at Månen er en grøn ost.

Hverken Østre Landsret eller Højesteret lægger nogen som helst vægt på Kammeradvokatens påstande og postulater om branche- og markedsstandarder eller på Kammeradvokatens oplysninger om forløbet i it-brancheforeningen.

Kammeradvokatens oplysninger til retten

10. Vi havde altså Kammeradvokatens notat fra februar 2005 samt SKAT's alliance med distributørerne og korrespondancen mellem SKAT og distributørerne umiddelbart efter notatet, sammenholdt med dels Kammeradvokatens viden om Distributørudvalgets forsøg på at presse mig ud i 2008, dels Kammeradvokatens mange og forkerte påstande og postulater, der sammenlignede Comitels brokervirksomhed med den forkerte branche og det forkerte marked.

På den baggrund tydede noget på, at ikke kun SKAT, men også Kammeradvokaten havde allieret sig med distributørerne og købt ind på den afsindige ide, at brokernes konkurrenter, der åbent beskyldte brokerne for over én kam at være uetiske og indblandet i svindel, skulle sætte standarden for, hvordan brokerne skulle vurderes.

Det fortjente at blive opklaret, om det kunne være tilfældet, at Boris Frederiksen ville gå så langt i sine bestræbelser på at få mig dømt. Mit processkrift af **11. marts 2014**:

”De vildfarelser om branchen og markedet, som er kommet til udtryk i Skatteministeriets processkrifter fra opstarten af nærværende sag, kan således tilsyneladende spores til distributørernes (i hvert fald Ole Eklunds) forsøg på at begrænse konkurrencen fra brokerne.

Det er bekymrende, at SKAT og Skatteministeriet har valgt at lade sig betjene af en distributør til oplysning om faktuelle forhold, som ministeriet finder af betydning for vurderingen af sagen, ikke mindst i en sag, der vedrører brokere.

Selv uden sagsøgte og HP Labs' omhyggelige redegørelser for forholdet mellem primærmarkedet og brokermarkedet og for forholdet mellem brokere og distributører er det åbenlyst, at almindelig praksis i distributørbranchen ikke blot kan overføres til brokerbranchen. Ikke desto mindre har SKAT altså fra starten lagt en sådan 1-1-sammenlignelighed til grund, i samarbejde med brokernes konkurrenter, distributørerne.

...

Ministeriet opfordres (89) til at fremskaffe og fremlægge al korrespondance med Ole Eklund og/eller distributørudvalget på den ene side og SKAT, Skatteministeriet eller Kammeradvokaten på den anden side, og hvori Peer Kølendorf og/eller Comitel nævnes, gældende for perioden fra 2003 og frem til i dag.

Tilsvarende opfordres (90) ministeriet til at fremlægge alt materiale, inklusive notater, som Skatteministeriet, SKAT eller Kammeradvokaten har modtaget fra eller sendt til Ole Eklund og/eller distributørudvalget vedrørende Comitel og/eller Peer Kølendorf i perioden 2003 og frem til i dag.

...

SKAT og Skatteministeriet har tilsyneladende involveret Ole Eklund i nærværende sag, både før og efter stævning er udtaget i sagen. Skatteministeriet opfordres (107) til at redegøre præcist for, hvilke oplysninger Ole Eklund og andre uvedkommende har modtaget eller haft adgang til om sagen, om Comitel International A/S og om Peer Kølendorf, og præcis hvornår disse oplysninger er blevet givet og af hvem, jf. i den sammenhæng opfordring (89) og (90)."

Dokumentation:

- [Peer Kølendorfs processkrift H af 11. marts 2014](#)

11. Den 29. april 2014 oplyste Kammeradvokaten til retten:

”Opfordring 89 og 90

Korrespondance mellem Kammeradvokaten og Ole Eklund fremlægges som **bilag 109**. E-mail vedhæftet Ole Eklunds e-mail af 9. oktober 2013 til Kammeradvokaten fremlægges som **bilag 109.1**. **Der foreligger herudover ikke yderligere korrespondance med Ole Eklund**. Sagsøgte opfordring 89 og 90 anses hermed for besvaret.

Efter det for sagsøger oplyste **har der ikke været korrespondance mellem SKAT og Ole Eklund udover den korrespondance, der er fremlagt i bilag 109**.

...

Opfordring 107

Det er ikke korrekt, når sagsøgte antager, at Ole Eklund eller andre uvedkommende personer er ”involveret” i nærværende sag. Sagsøger har alene efterspurgt de etiske retningslinjer hos Ole Eklund, der på daværende tidspunkt var formand for Distributørudvalget, og fik i den forbindelse tilsendt den fremlagte indstilling (bilag 83).”

Her er det værd at bemærke, at bilag 109 *ikke* er e-mailen af 28. marts 2005 fra Ole Eklund til SKAT, der er omtalt ovenfor under punkt 4.

Af e-mail fra Kammeradvokaten til Ole Eklund den 28. august 2013 fremgår bl.a.:

”Som drøftet **er jeg via Jørn Rosenmeier blevet bekendt med ...**”

Jørn Rosenmeier er en anden distributør. For år tilbage opstartede han for en kort periode en brokervirksomhed, hvortil han ansatte et par tidligere medarbejdere fra Comitel. Disse medarbejdere skulle have oplyst Rosenmeier, at de hvert år på CEBIT-messen satte sig sammen med andre brokere og planlagde næste års moms-karruseller. Rosenmeier vidste dog ikke, at Comitel havde bortvist medarbejderne på grund af kriminelle forhold. Dette havde jeg forsøgt at advare ham om i et personligt brev, men som følge af personlige uoverensstemmelser har Rosenmeier, så vidt jeg

ved, aldrig læst dette brev. Rosenmeier endte med at forlade it-brancheforeningen i protest mod, at jeg ikke blev ekskluderet.

Dokumentation:

- [SKATs processkrift 7 af 29. april 2014](#)
- [Bilag 109 og 109.1](#)

12. Jeg måtte jo notere mig, at der ud over bilag 109 *ikke havde været nogen korrespondance* mellem Skatteministeriet/SKAT/Kammeradvokaten og Ole Eklund/medlemmer af Distributørudvalget, og at ingen uvedkommende havde modtaget eller haft adgang til oplysninger om sagen. Den **27. juni 2014** står i mit processkrift:

”Til besvarelse af sagsøgtets opfordring (89), (90) og (107) om at fremlægge korrespondance med Ole Eklund har ministeriet fremlagt bilag 109 og 109.1 og oplyst, at der herudover ikke har været korrespondance mellem SKAT og Ole Eklund ”efter det for sagsøger oplyste” (eftersom sagsøger er SKAT, går sagsøgte ud fra, at SKAT har undersøgt internt, om der har været sådan korrespondance).”

Vi vidste dog, at Boris Frederiksens svar var usandt, for vi havde allerede i 2012 fundet e-mailen af 28. marts 2005 fra Ole Eklund til SKAT. Den havde vi fundet hos Kammeradvokaten selv, fordi Kammeradvokaten havde begået en fejl og lagt den det forkerte sted. På dette tidspunkt i 2014 vidste Kammeradvokaten endnu ikke, at vi havde den.

Samtidig bad jeg Boris Frederiksen om at fremlægge eventuel korrespondance med *Jørn Rosenmeier eller andre distributører*, eftersom formuleringen ”er jeg via Jørn Rosenmeier blevet bekendt med” i Kammeradvokatens e-mail til Ole Eklund indikerede eksistensen af en sådan korrespondance, da Kammeradvokaten vanskeligt kunne være blevet bekendt med noget fra nogen uden at have korresponderet med dem:

”I bilag 109 er nævnt korrespondance med Jørn Rosenmeier. **Skatteministeriet opfordres (117) til at fremlægge denne korrespondance og anden korrespondance mellem SKAT eller Kammeradvokaten og Jørn Rosenmeier eller andre distributører.**”

Dokumentation:

- [Peer Kølendorfs processkrift J af 27. juni 2014](#)

13. Det kom der ikke så meget ud af. Den **7. august 2014** oplyste Kammeradvokaten til retten:

”Opfordring 117

I bilag 109 henvises der ikke - som anført af sagsøgte - **til korrespondance med Jørn Rosenmeier**. Der anføres *”som drøftet er jeg via Jørn Rosenmeier blevet bekendt med, at du muligvis fortsat ligger inde med korrespondance samt eventuelt mødereferater fra perioden 2003 og 2004”*.

Dokumentation:

- [SKATs processkrift 8 af 7. august 2014](#)

En tekstanalyse vil måske vise, at Kammeradvokaten rent semantisk snakker uden om, men i den virkelige verden oplyser Boris Frederiksen således her, at der *ikke findes nogen korrespondance* mellem SKAT/Kammeradvokaten og Jørn Rosenmeier/andre distributører.

14. Status under sagen for Østre Landsret, under sagen for Højesteret og lige indtil den 6. juni 2016 var således følgende:

SKATs og Kammeradvokatens eneste korrespondance med Ole Eklund er bilag 109. Det var fra starten en kendt usandhed, se e-mailen af 28. marts 2005 omtalt under punkt 4.

SKAT og Kammeradvokaten havde ikke haft nogen korrespondance med eller udleveret nogen sagsoplysninger til medlemmer af Distributørudvalget eller andre uvedkommende.

SKAT og Kammeradvokaten havde ikke haft nogen korrespondance med Jørn Rosenmeier eller andre distributører.

De to sidstnævnte punkter kunne vi ikke modbevise, og vi - og Østre Landsret og Højesteret - måtte følgelig gå ud fra, at det var sandt.

Ole Eklund og Jørn Rosenmeier gav begge vidneforklaring for Østre Landsret, indkaldt af Kammeradvokaten. Kim Østrup gav også forklaring, indkaldt af mig. Hverken landsretten eller Højesteret lægger nogen vægt på Ole Eklunds og Jørn Rosenmeiers forklaringer.

15. Den 6. juni 2016 har SKAT meddelt aktindsigt i Kammeradvokatens, dvs. Boris Frederiksens, regninger til SKAT med specifikationer af det arbejde, SKAT har betalt Kammeradvokaten for. Det er interessant læsning.

Af specifikation af **10. december 2012** fremgår:

”Min bistand i sagen har i perioden **fra den 28. marts 2012 til 3. december 2012** navnlig omfattet:

...

- **korrespondance, telefonsamtaler** samt **møde** den 9. november 2012 med **Jørn Rosenmeier**”

Dokumentation:

- [Kammeradvokatens salærspecifikation af 10. december 2012](#)

Af specifikation af **4. december 2013** fremgår:

”Hermed acontoafregnes ovennævnte sag for perioden **4. december 2012 til og med 4. december 2013.**

...

I perioden har jeg bistået med

...

- **mailkorrespondance** med **Jørn Rosenmeier** den 23. og 24. juli 2013 vedrørende **forespørgsel om bistand,**

- fremsendt **mail** til **Jørn Rosenmeier** den 1. august 2013 **med referat og bilag til sagen,**

- gennemgang af **mail** fra **Jørn Rosenmeier** af 26. august 2013 med **sva**r på de stillede spørgsmål,
- forberedelse og deltagelse i **møde** med **Jørn Rosenmeier** den 28. august 2013,
- **telefoniske** drøftelser og **mailkorrespondance** med **Ole Eklund** den 28. august 2013 vedrørende **yderligere materiale**,
- ...
- **mailkorrespondance** med **Jørn Rosenmeier** den 11. september 2013 med **sva**r på spørgsmål,
- **mailkorrespondance** med **Jørn Rosenmeier** den 13. september 2013 vedrørende **oplæg til møde**,
- forberedelse og deltagelse i **møde** med **Jørn Rosenmeier** den 17. september 2013,
- **telefonisk** drøftelse og **mailkorrespondance** med **Henrik Egede** [sekretariatsleder for Distributørudvalget] den 30. september 2013 vedrørende **udvalgsarbejde i IT Brancheforeningen**,
- ...
- **korrespondance** med **Ingram Micro Denmark** [medlem af Distributørudvalget] vedrørende **markedspriserne 2003 og 2004, ...**”

Dokumentation:

- [Kammeradvokatens salærspecifikation af 4. december 2013](#)

Af specifikation af **1. april 2014** fremgår:

”Hermed acontoafregnes ovennævnte sag for perioden **5. december 2013 til 31. marts 2014**.

...

I perioden har jeg bistået med:

- **Mailkorrespondance** med **Martin Wulff** fra Also [distributør] den 3.januar 2014 vedrørende distributør **prisoplysninger** på en række Intel-produkter,
...
- fremsendelse af **mail** af 6. januar 2014 til **Torben Qvist**, Actebis [distributør], vedrørende **markedsprisen** for Intel Pentium produkter i 2003 og 2004 på det danske marked,
- **telefonsamtale** med **Jørn Rosenmeier** den 6. januar 2014
...
- **telefonsamtale** med **Actebis** den 9. januar 2014 vedrørende Intel priser,
...
- fremsendelse af **mail** af 10. januar 2014 til **Carsten Bartholdy**, Also, vedrørende **priser** på de bestemte Intel produkter,
...
- fremsendelse af **opfølgingsmail** af 24. januar 2014 til **Carsten Bartholdy**, Also, vedrørende **priser** på bestemte Intel produkter,
- gennemgang af **mail** af 6. februar 2014 fra **Jørn Rosenmeier**,
- fremsendelse af **mail** af 11. februar 2014 til **Jørn Rosenmeier**,
- fremsendelse af **opfølgingsmail** af 11. februar 2014 til **Carsten Bartholdy**, Also, vedrørende **priser** på de bestemte Intel produkter, ...”

Dokumentation:

- [Kammeradvokatens salærspecifikation af 1. april 2014](#)

Af specifikation af **7. juli 2014** fremgår:

”Hermed acontoafregnes ovennævnte sag for perioden **1. april 2014 til 30. juni 2014**.

...

I perioden har jeg bistået med:

...

- telefonsamtale med **Carsten Bartholdy** fra ALSO A/S den 6. maj 2014 angående **distributørpriser** i 2003 og 2004,
- ...
- telefonsamtale med **Carsten Bartholdy** fra ALSO A/S den 19. maj 2014 angående **distributørpriser** i 2003 og 2004,
- ...
- mailkorrespondance med **Carsten Bartholdy** angående **distributørpriser** i 2003 og 2004, ...”

Dokumentation:

- [Kammeradvokatens salærspecificifikation af 7. juli 2014](#)

I sine afregninger til SKAT har Kammeradvokaten således ikke 1, ikke 2, ikke 5, ikke 10, men 23 - *TREOGTYVE(!)* - gange nævnt telefonsamtaler, e-mails og møder med Ole Eklund, Jørn Rosenmeier og andre distributører.

For at opsummere:

Den 29. april 2014 oplyste Boris Frederiksen til retten, at der ud over bilag 109 ikke havde været nogen korrespondance mellem Skatteministeriet/SKAT/Kammeradvokaten og Ole Eklund/medlemmer af Distributørudvalget, og at ingen uvedkommende havde modtaget eller haft adgang til oplysninger om sagen.

Den 7. august 2014 oplyste Boris Frederiksen til retten, at der ikke findes nogen korrespondance mellem SKAT/Kammeradvokaten og Jørn Rosenmeier/andre distributører.

Af Boris Frederiksens salærspecificationer fra den 10. december 2012 til den 7. juli 2014 fremgår 11 poster vedrørende Jørn Rosenmeier og 12 poster vedrørende andre distributører, heriblandt ”forespørgsel om bistand”, fremsendelse fra Kammeradvokaten af ”referat og bilag til sagen” og en række møder. 20 af disse poster er fra *før* den 29. april 2014, og *alle* er fra *før* den 7. august 2014.

Vi vidste i forvejen, at Boris Frederiksens oplysninger til retten den 29. april 2014 om *SKAT's* kontakt med distributørerne var usande, jf. e-mailen af 28. marts 2005 fra Ole Eklund til SKAT (og eventuel anden korrespondance, som Kammeradvokaten stadig måtte undertrykke).

På *Kammeradvokatens egen* kontakt med distributørerne er der to mulige forklaringer:

Enten har Boris Frederiksen løjet over for retten og bevidst undertrykt oplysninger om, at han på vegne af Kammeradvokaten og SKAT indgik en uheldig alliance med distributørerne i forsøget på at få mig dømt.

Eller også har Kammeradvokaten vitterlig aldrig været i kontakt med distributørerne og har 23 gange løjet over for sin egen klient, SKAT, om, hvad Kammeradvokaten egentlig har foretaget sig for SKAT's og dermed skatteborgernes penge.

Boris Frederiksen og Kammeradvokaten skylder os alle sammen et svar - herunder ikke mindst Østre Landsret, Højesteret, sin klient og alle de advokater, der hver dag leverer fair arbejde i respekt for retsplejeloven, advokatløftet og den helt nødvendige etik.